

τῆ δὲ [φίλην ἔτι παῖδα ἔῃς μετὰ χερσὶν ἐχούσῃ] 390
 α[ἴψα δόλον θυμός τιν' οἴσατο, τρέσσε δ' ἄρ' αἰνῶς]
 πα[υ]ομ[ένη φιλότητος, ἄφαρ δ' ἐρεεῖνετο μύθω·]

Τέκνον μή ῥά τί μοι σ[ύ γε πάσσαο νέρθεν ἐοῦσα]
 βρώμης; ἐξαύδα, [μὴ κεῦθ', ἵνα εἶδομεν ἄμφω·]
 ὧς μὲν γὰρ κ' ἀνιοῦσα π[αρά στυγεροῦ Ἀίδαο] 395
 καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ κελ[αινεφεῖ Κρονίωνι]
 ναιετάοις πάντεσσι τετιμ[ένη ἀθανάτοι]σιν.

εἰ δέ, πτᾶσα πάλιν σὺ γ' ἰοῦσ' ὑπ[ὸ κεύθεσι γαίης]
 οἰκήσεις ὠρέων τρίτατον μέρ[ος εἰς ἐνιαυτόν,]
 τὰς δὲ δύω παρ' ἐμοὶ τε καὶ [ἄλλοις ἀθανά]τοισιν. 400
 ὁππότε δ' ἄνθεσι γαῖ' εὐώδε[σιν] ἡαρινο[ῖσι]
 παντοδαποῖς θάλλει, τότε ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος
 αὔτις ἄνει μέγα θαῦμα θεοῖς θνητοῖς τ' ἀνθρώποις.
 καὶ τίνισ' ἐξαπάτησε δόλω κρατερ[ὸς Πολυδ]έγμων;

Τὴν δ' αὖ Περσεφόνη περικαλλῆς ἀντίον ἠῦδα· 405
 τοιγὰρ ἐγὼ σοι μῆτερ ἐρέω νημερτέα πάντα·
 εὔτέ μοι Ἑρμῆς ἦ[λθ] ἑριούνιος ἄγγελος ὠκύς
 παρ πατέρος Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐραγιῶνων
 ἐλθεῖν ἐξ Ἑρέβους, ἵνα μ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα
 λήξαις ἀθανάτοισι χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς, 410
 αὐτίκ' ἐγὼν ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος, αὐτὰρ ὁ λάθρη
 ἔμβαλέ μοι ῥοιῆς κόκκον, μελιηδέ' ἐδωδήν,
 ἄκουσαν δὲ βίη με προσηνάγκασσε πάσασθαι.
 ὧς δέ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πυκινὴν διὰ μῆτιν
 ᾤχετο πατρὸς ἐμοῖο φέρων ὑπὸ κεύθεα γαίης 415
 ἐξερέω καὶ πάντα διίξομαι ὧς ἐρεεῖνεις.

ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ἱμερτὸν λειμῶνα,
 Λευκίππη Φαινὼ τε καὶ Ἥλέκτρη καὶ Ἰάνθη,
 καὶ Μελίτη Ἰάχη τε Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε,
 Μηλόβοσις τε Τύχη τε καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις, 420
 Χρυσῆις τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστη τ' Ἀδμήτη τε,
 καὶ Ῥοδόπη Πλουτώ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ,
 καὶ Στύξ Οὐρανίη τε Γαλαξάυρη τ' ἐρατεινή,
 Παλλάς τ' ἐγρεμάχη καὶ Ἄρτεμις Ἰοχέαιρα,
 παίζομεν ἠδ' ἄνθεα δρέπομεν χεῖρεσσ' ἐρόεντα, 425
 μίγδα κρόκον τ' ἀγανὸν καὶ ἀγαλλίδας ἠδ' ὑάκινθον
 καὶ ῥοδέας κάλυκας καὶ λείρια, θαῦμα ἰδέσθαι,